

и да постъпи въ нѣкое училище въ Россія; но като не му достигатъ сръдствата за да може да са издържа въ подобно училище, то проси съставътъ на Градскій совѣтъ да му подари 1000 (хиляда) гроша.

Справки и закони: При разсѣжденіето си совѣтътъ доде до заключаніе, че понеже помѣнатій Пешевъ е сторилъ едно благородно и похвално намѣриніе; за това добръ ще е да му се помогне съ нѣколко гроша, а тѣзи грошове совѣтътъ намира за добре да ги отпусне отъ канцелярійскитѣ си пари, които сж списени при съвѣта.

Постановили: Да са отпуснатъ на Петра Ивановъ Пешевъ № 650 (шестъ стотинъ и петдесетъ) гроша отъ канцелярійскитѣ суми; защото само толкова имами списени, а за повече да си търси той самъ отъ друго мѣсто.

(Следватъ подписитѣ на съвета).

V. Митрополитъ Иларионъ

Старопиталище „Митрополитъ Иларионъ“ гр. Севлиево.

Преди сръбско-българската война Министерството на вътрешнитѣ работи съ окрѣжно подъ № 1421 отъ 1884 год. подканва постояннитѣ комисии и градскитѣ общини да откриятъ приюти за болно-бѣдни. По тоя случай Севлиевската градска община за случая е държала следния протоколъ:

ПРОТОКОЛЪ № 1 ОТЪ 23. II. 1885 ГОД.

1. Отношението на Севлиевската окр. постоянна комисия отъ 1-ий февруарій т. г. подъ № 146, съ което комисията като съобщава, че тя въ последната си сесия презъ м-цъ Септемврий м. г. изказала мнение, щото по примѣра на Софійския *приютъ*, и съгласно окрѣжното на Министерството на Вътрешнитѣ дѣла подъ № 1421 отъ м. г., да се открие и въ Севлиевскій окрѣжъ *единъ приютъ за пребиране и хранение на престарели, сакасти и не излечими болни-бѣдни*, пита общ. управление като съ каква сума би могло то да помага ежегодно за поддържаніето на тоя приютъ, като същевременно въ същото си отношение комисията съобщава че за подобни сведения тя са е разпоредила да вземе и отъ другитѣ общини на Севлиевскій окрѣжъ.

Общинскій съветъ като взе предъ видъ: че отваряніето и поддържаніе приютъ за каквѣто постоянната комисия са е произнесла и съобщава чръзъ отношението си е завѣденіе полезно; че по този начинъ ще може да се спомага на много бѣдни, болни и стари — бѣдни, които заслужватъ това, а много лениви — понеже следъ това ще бжде запретена просията — ще бждатъ принудени да работятъ и да са прехранватъ, вмѣсто да просятъ, когато могатъ да работятъ.